

Det foreslås, at personer, der udebliver helt eller delvist fra tilbud, sanktioneres med en periodesanktion, der beregnes af kommunen som ydelsen for den eller de dage, personen helt eller delvist er udeblevet uden rimelig grund fra tilbudet, jf. lovforslagets § 3, nr. 8, forslaget til ny § 36. Hjælpen nedsættes med ydelsen for en hel dag, uanset antallet af timer personen rent faktisk er udeblevet pr. dag. Ved at nedsætte ydelsen med en hel dag uanset omfanget af fraværet den enkelte dag, sendes et signal om, at det er vigtigt, at personen følger tilbudet for at opfylde sin rådighedsforpligtelse.

Med forslaget vil alle lovens periodesanktioner fremover blive beregnet som hele dage, da øvrige periodesanktioner også foreslås beregnet som hele dage, jf. lovforslagets § 3, nr. 8, forslaget til ny § 35 om beregning af fradrag i, nedsættelse eller ophør af hjælpen.

Forslaget medvirker hermed til at fremme rådigheden, således at udeblivelserne fra beskæftigelsesfremmende foranstaltninger falder, samt medvirker til at forenkle beregningen af sanktionerne.

2.2.4.3. Ophævelse af 30 pct. grænsen for træk i hjælpen til forudbetalte kontanthjælpsmodtagere

Efter de gældende regler kan der i forbindelse med en sanktion for udeblivelse fra et beskæftigelsesfremmende tilbud højst fratrækkes 30 pct. af personens hjælp, hvis denne modtages som forudbetalt kontanthjælp. For øvrige ydelser er der ikke fastsat en øvre grænse for, hvor stor en andel af hjælpen sanktionen kan udgøre.

Det foreslås at ophæve den øvre grænse for træk i hjælpen til forudbetalte kontanthjælpsmodtagere.

Med forslaget ligestilles forudbetalte og bagudbetalte modtagere af hjælp.

2.2.4.4. Virkning fra forseelsestidspunktet

Efter de gældende regler i lov om aktiv socialpolitik § 41 ophører hjælpen for personer, der afviser et tilbud eller udebliver i betydeligt omfang. Sanktionen beregnes efter praksis fra den dag, hvor kommunen har truffet afgørelse om ophør af hjælpen. For øvrige sanktio-

ner gælder, at de har virkning fra forseelsestidspunktet.

Det foreslås, at det fastsættes i loven, at alle sanktioner har virkning fra forseelsestidspunktet, hvis personen uden rimelig grund har undladt at opfylde sine pligter. Det indebærer som noget nyt, at ophør af hjælpen også sker fra det tidspunkt, hvor forseelsen foregår eller konstateres, dvs. sanktionen beregnes fra den dag, hvor personen har afvist tilbudet, eller kommunen må konstatere, at personen er udeblevet i betydeligt omfang. Forslaget medfører, at man fremover også vil kunne sanktionere en person, der fx i perioden mellem afvisning af et tilbud og afgørelsen om sanktion, er kommet i beskæftigelse eller på anden måde har efterkommet rådighedspligten. Periodesanktionen vil her løbe fra forseelsen og indtil, personen igen opfylder sin rådighedspligt.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget om, at kommunens oplysningspligt overfor borgeren om sanktionsreglerne samtidig øges, jf. lovforslagets § 3, nr. 8, forslaget til ny § 35.

Der gives samtidig mulighed for, at kommunen kan vælge, at den én gang om måneden opgør månedens samlede udeblivelser fra tilbud m.v., og træffer afgørelse om sanktion(er). Det betyder, at kommunen vil kunne nøjes med at partshøre herom en gang månedligt.

2.2.4.5. Punktsanktion

Det foreslås, at personer fremover sanktioneres med en punktsanktion, hvis kommunen ikke kan give en periodesanktion. Punktsanktionen gives, fx hvis en borger har sagt nej til et tilbud om arbejde, eller ikke har søgt et konkret job, som pågældende er blevet pålagt af jobcenteret at søge.

Det foreslås, at punktsanktionen gives som en nedsættelse af hjælpen med et på forhånd fastsat kronebeløb, der bliver udløst én gang for alle, jf. lovforslagets § 3, nr. 10, forslaget til ny §§ 39 og 40.

2.2.4.6. Tre niveauer for punktsanktioner

Det foreslås, at punktsanktionerne fastsættes til følgende bruttobeløb: